

חודש ניסן ה'תשפ"ד · עלון מס' 8 (144)

ממשיכים להילחם

ה'תשפ"ד

122

לרבי שליט"א
מלך המשיח

יחי אדונינו מורינו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד!

**"ויהי רצון, שימצא מכם אחד,
שנים, שלשה, שיטכסו עצה מה
לעשות וכיצד לעשות, ועוד והוא
העיקר – שיפעלו שתהיה בפועל
הגאולה האמיתית והשלימה
בפועל ממש, תיכף ומיד ממש,
ומתוך שמחה וטוב לבב"
כ"ח ניסן ה'תנש"א**

מתניעים

עם המ"ל אלמוג כהן

לפני כמה ימים ישבתי ב-770 וטייסתי קצת. חשבתי על החודשים הרבים משנת הקבוצה שכבר עברו ועל החודש שמתחיל בעוד כמה הימים, חודש ניסן. רגע, חודש ניסן? זה בעצם אומר שאוטוטו מגיע החג של הדור השביעי: יום ההולדת של הרבי שליט"א מלך המשיח! י"א ניסן הוא יום שבו אנחנו נותנים לרבי שליט"א מלך המשיח מתנה. אנחנו יושבים כבר הרבה לפני וחושבים ומתייעצים עד שמחליטים על מתנה אותה ניתן לרבי שליט"א מלך המשיח לכבוד יום הולדתו. המתנה אותה אנחנו נותנים צריכה להיות מספיק מתאימה למה שאנחנו באמת יכולים לתת. הרבי שליט"א מלך המשיח התבטא על מתנה מסוימת שנתנו לו לכבוד י"א ניסן שזה כמו עשיר שנתן מנחת עני והוא לא יצא ידי חובה! אך חשוב לזכור שזו צריכה להיות מתנה שבאמת נוכל לעמוד בה... אז קדימה, בואו נתכונן ביחד ונחליט איזו מתנה אנחנו ניתן לרבי שליט"א מלך המשיח.

חיילים, לכו על זה! יחי המלך!

תתאסע, האי"ל אלמוג.

תוכן עיניים

- 4 בין חייל לגנרל.
- 5 לחיות עם הזמן.
- 6..... מיומנו של דרוך.
- 9 לוח מודעות.
- 10 מאחורי החולצה.
- 12..... המפקדים שלנו.
- 14..... אנחנו קב"עים.
- 16..... המתנה שלי.
- 19 רגע ההתגלות.
- 20 נו, ז'אגט לחיים.
- 22..... בית חב"ד דרוכקיסטן.
- 25 א' ב' של מתנה למלך המשיח.
- 26..... מזל טוב.
- 27 חדשות מהמשרד.
- 28..... ד"ש מהמקדש.
- 30 אז מה הפעם.
- 31 קומי קעמפ.
- 32 הגלריה.

העלון מוקדש לזירוז התגלותו המידית של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ברגע זה ממ"ש

העלון מוקדש לזכות הרה"ת מנחם מענדל שיחי' קרוגליאק לרגל חתונתו בשעטומ"צ שיזכה לצאת לשליחות ולגרום נח"ר לרבי מה"מ שליט"א

העלון מוקדש לזכות התמימים דקבוצה פ"ה שיזכו להתכונן לקבוצה כראוי ויפעלו את התגלותו של הרבי שליט"א מה"מ

ניהול, עיצוב ועימוד:
עמוד האמצעי.
כתיבה ועריכה:
הקטר של הרבי.
צוות כללי:

איצ'ה איש רגבה, לוי הכהן, סגלגליה, מ. כהנא, פאלע.

יול ע"י 'מערכת ממשיכים להילחם' שע"י קעמפ אורו של משיח גן-ישראל באה"ק

.....

כתובת: רח' ירושלים 17 צפת עיה"ק
דוא"ל: ORO.M.L.770@GMAIL.COM
מס' טלפון: 08-9493-770

ממשיכים להילחם
התשפ"ד

החייל הגנרל

ציטוט לשיחה סודית ומרתקת שהתרחשה
אי שם בדחבי הגלובוס. **שווה קריאה!**

- יחי המלך המשיח! זה הגנרל יוסק'ה?
 - יחי. כן. מי זה?
 - החייל מוישי מהסיירת של המפקדים י"י חצרוני ושניאור הגי, זוכר?
 - ברור שאני זוכר, אבל איך הצלחת להשיג את המספר שלי?
 - אאהממ, לא משנה, העיקר שהצלחתי ואני מצליח לתפוס אותך לשיחה...
 - קודם כל – אל תעביר את המספר שלי הלאה... אני מעדיף להתקשר בעצמי בזמנים הפנויים לחיילים ספציפיים... איפה אתה עכשיו?
 - אני בדרך לבית, אחרי יום לימודים ארוך ומעיף. כמו כל יום רביעי, אז גם היום בהפסקת הצהרים עשינו שיעור דבר מלכות וכל הכיתה השתתפה!
 - אני מאד שמח לשמוע שאתם לא מפספסים אף שבוע בלי שיעור דבר מלכות. וודאי שאתם גורמים נחת רוח לרבי שליט"א מלך המשיח. אז מה מביא אותך להתקשר אלי?
 - דבר ראשון – הרבה זמן לא דיברנו! עבר יותר מחצי שנה מהקעמפ... וחוץ מזה התקשרתי כדי לשמוע איך אתה מתכוונן לקראת י"א ניסן ואיך אני צריך להתכונן.
 - או, כל הכבוד. תקשיב ידידי. אנחנו נמצאים ימים ספורים לפני יום ההולדת של אבא שלנו. כן, ממש אבא שלנו! ואנחנו צריכים לתת לו מתנה כזו שתעשה לו נחת. כדאי מאד לשים דגש על מה שזכינו לשמוע בשיחות האחרונות לעת עתה. אפשר להתחזק בלימוד עניני גאולה ומשיח, בפרסום משיח ועוד דברים. העיקר שזה יהיה משהו שאתה וודאי מסוגל לעמוד בו.

- יודע מה? אם כבר אנחנו מדברים על זה, אז מזמן רציתי לקבוע חברותא בבשורת הגאולה, לדעת טוב את הקטעים המיוחדים. נראה לי שאתקשר למפקד ונקבע חברותא, אפילו של פעם בשבוע. אני בטוח שזו מתנה ראויה למלך המשיח.
 - מעולה! סומך עליך שתשקיעו... ניפגש בהתגלות!
 יחי המלך המשיח.

חודש ניסן

י"א

תרס"ב -
יום הולדתו המאה
עשרים ושתיים
של הרבי שליט"א
מה"מ.

ט

תרצ"ט -
יום בו נאסר ר'
לויק - אביו של כ"ק
אדמו"ר שליט"א
מה"מ.

ב

תר"פ -
יום הסתלקותו של
כ"ק אדמו"ר הרש"ב
בעיר רוסטוב.

כ

תש"א -
הרבי שליט"א מה"מ
והרבנית מקבלים
ויזה - אישור כניסה
- לארצות הברית.

י"ח

תרל"ח -
יום הולדתו של ר'
לויק - אביו של כ"ק
אדמו"ר שליט"א
מה"מ.

י"ג

תרכ"ו -
יום הסתלקותו של
כ"ק אדמו"ר הצמח
צדק.

כד

ה'תנש"א -
הרבי שליט"א מה"מ
אומר את השיחה
הידועה של "טוט
אלץ וואס איר קענט"
- עשו כל אשר
ביכולתכם.

כב

תשד"מ -
התחלת המחזור
הראשון בלימוד
הרמב"ם - ע"פ
הוראת הרבי
שליט"א מה"מ.

לחיות עם הזמן

דוד

מיומנו

יומני היקר! מה שלומך? תדע לך, שאני מאוד שמח שאתה מקשיב לכל מה שיש לי לכתוב על הקעמפ. אני עוד לא אוהז שאנחנו כבר ביום השמיני של הקעמפ (כמה ימים עוד נשאר!?).

הימים בקעמפ הם לא ימים רגילים. כל יום מנוצל במילואו ומחדיר בנו - החיילים - המון חסידישקייט והמון חיות בגאולה ומשיח לכל השנה, ממש כמו מכונת הנשמה. האווירה כבר עושה את שלה, יחד עם כל המפקדים והצוות המסור, אין אפשרות לא לצאת חסיד דרוך.

הבוקר נפתח באמירת יחי ומודה אני, נטילת ידיים ליד המיטה, הליכה למקווה, וכמובן - סדר השכם! בדרך לסדר השכם שמת לי לב שישנם הרבה מודעות חדשות שנתלו הלילה. תדע לך, יומני היקר, שבקעמפ ישנם "מודעות שטורעם" שתפקידם להוסיף חיות בחיילים. במודעות כתובים משפטים סביב הנושאים שעליהם מסתובב הקעמפ והיום העכשווי. לפתע צדה את עיני מודעה ובה כתוב "אתה יודע באיזה 'קבוצה' אתה?" יחד עם סמל של סווען סווענטי.

בהתחלה לא בדיוק הבנתי למי המודעה קשורה, "משרד הלימודים" או "משרד הפעילות"? ובכלל מה הקשר לנושא של הקעמפ. נו נו, אולי אבין בהמשך... במסדר הבוקר, המ"פ קצת התמהמה מלהגיע (אולי היה לו קשה לעזוב את הכרית והשמיקה...), אך כיון שכבר עברו יותר מחצי מימי הקעמפ - כולנו ידענו את סיסמת הבוקר בעל פה עם התנועות (המ"פ שהספיק להגיע ברגעים האחרונים לא האמין שהסתרנו בלעדיו...).

חסידות בוקר למדנו בחיות יחד עם המ"ל ב-770 והמשכנו לתפילת שחרית, כיאה לחייל חסידי בקעמפ 'אורו של משיח'. רואים על החיילים משיח! לאחר ארוחת הבוקר, התיישבנו במקום הקבוע ללימוד החוברת המרתקת של משרד הלימודים. כל החיילים הקשיבו למפקד שהחל לקרוא, ואף השתתפו אנחנו בקריאה והסברת התוכן דרך הסיפור שמובא בחוברת.

לאחר הלימודים, התאספנו כולנו סביב המ"פ להסברת הפעילות שנקראה בשם מרחיבים את 770. שם מיוחד, אין ספק. כל הקעמפ התחלק לפי שנת ה'קבוצה', שנה שלימה בה אנו הולכים לשהות במחיצתו של הרבי מלך המשיח שליט"א. עלינו למלא משימות שבאמצעותן נקבל חומרי בניה - איתם נבנה את 770 שלנו.

המשימות לא פשוטות. ישנם הרבה אישורים שצריכים לקבל על-מנת לבנות ולהרחיב את 770. משרד הבריאות, משרד ההגירה, ייעוץ בטלפון, ויזה ודרכון, צו עיכוב יציאה, ועוד הרבה.

הפעילות נמשכה כמעט כל היום. החיילים המיוזעים מתרוצצים וממלאים משימות אתגריות והמפקדים וצוות הטכני בונים את ה-770 של כל 'קבוצה'. ללא ספק אני יכול לכתוב לך שה-770 שלנו היה הכי מפואר.

באמצע הפעילות נערכה הפסקה לתפילת מנחה וארוחות צהריים. לאחר המשך הפעילות בצהרים, התכנסו כל החיילים ב-770 (של כולם, לא של 'קבוצה' מסויימת...) לתוכנית ערב משעשעת, עם שלל מערכונים מצחיקים מאת משרד הפעילות. אין חייל שלא נהנה. לאחר תפילת מעריב שבה זכינו בהכרזת יחי, הכריז הגנרל שכעת יתקיים תרגול של "רגע ההתגלות". כל החיילים יכנסו לחדרים, וילכו כביכול לישון. מה שיעורר אותם הוא תקיעת השופר, ובכך הם יבינו שהרבי שליט"א מלך המשיח מתגלה! בזריזות, כל החיילים ירוצו בשמחה לכיוון חדר האוכל, שם יחלו ריקודים לרגל התגלותו של הרבי מלך המשיח שליט"א.

נכנסנו לחדרים, והמפקדים יצאו למסדרון ושופרות בידיהם. 1, 2, 3... הרבי התגלה! מכל עבר זרמו נחילים של חיילים ומפקדים לכיוון חדר האוכל, ומעגלי ריקודים נפתחו לקול צלילי הניגונים "יחי אדוננו" ו"הוא גואלנו" שהתנגנו ברקע. באמצע חדר האוכל, ניצב לו כסאו המיוחד לרבי מלך המשיח שליט"א וההשתוקקות לחזות בהתגלות גברה וגברה...

באמצע הריקודים, נעמד המ"ל והכריז שאנחנו לא מוכנים ולא מסכימים לתרגולים, אנו רוצים את ההתגלות בפועל ממש, בלי שום ההעלמות והסתרים ובלי שום מסכים, רוצים לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח בעיני בשר בא וגואל אותנו, נאו!

כל החיילים נעמדו לשירת 'נכנס', מתוך אמונה וציפי' שהרבי שליט"א מלך המשיח מתגלה ונכנס באמת ל-770 וגואל אותנו לגאולת עולמים, גאולה שאין אחרי' גלות, גאולה אמיתית ושלימה. בקושי הצלחנו לעזוב את הריקודים. כשיצאנו מחדר האוכל, התיישבנו יחד עם המפקדים להתוועדות סיירתית מיוחדת, עם כיבוד מיוחד במינו - התוועדות על האש! מפקד אחד הלך להביא את המנגל ולהכין את הבשרים, בעוד שאר הסיירת מתחילים להתוועד

עם המפקד השני.

”ליד המדורה סירת חיילים, התוועדות רעים אחווה של לוחמים, המפקד זועק ומתוועד, חודר בפנים, הרבי חי איתנו בלי שום שינויים”.

יומני היקר, ההתוועדות הזו תיחרט במוחי לעד. המפקד מדבר בגילוי לב על כל הדברים שחשובים להמשך חיינו כחיילים בצבאות השם, על אהבה והתקשרות לרבי שליט”א מלך המשיח, על השליחות היחידה, על חיות בלימוד ה’דבר מלכות’ וענייני גאולה ומשיח, פרסום משיח ב’מבצעים’, דריכות להתגלות ועוד.

האורות בקמפוס כבר כבו, אך ההתוועדות לא מפסיקה, ואדרבה הולכת ומתעצמת. כמובן שבסיום ההתוועדות כל חייל קיבל על עצמו החלטה טובה, החלטה שהיא הסך-הכל של ההתוועדות, ובכל פעם שהוא יקיים אותה הוא ייזכר בהתוועדות הזו וישאב כוחות. הוא לא ינוח ולא ישקוט עד שיצליח לפעול את ההתגלות של הרבי שליט”א מלך המשיח בפועל ממש.

עיני כבר עוד שניה נעצמות מאליהן אחרי יום כזה מתיש, מלא בחוויות מסעירות ומשמחות.

עכשיו אני הולך לישון, אך עם החלטה איתנה שמחר ייראה אחרת לגמרי, מחר אקדיש את כל היום שלי לרבי שליט”א מלך המשיח ולקיום ההוראות שלו כשהכל חדור בשליחות היחידה: קבלת פני הרבי שליט”א מלך המשיח בפועל ממש.

במילים האלו הבנתי שהקעמפ עוד מעט נגמר וזה הזמן לנצל כל רגע אפשרי כדי לקבל המון חיות, כדי שהלהט סביב משיח ימשיך בכל התוקף גם אחרי הקעמפ, ובמשך כל חיי עד ההתגלות.

א גוטע נאכט, א משיחדיק’ע נאכט, יחי המלך המשיח!

דחוף! חסר מקומות
בהסעה להכנסת ספר
תורה. יש למישהו
פתרון?
הגנרל מרטון.

מישהו ראה את
השופר התימני
שהבאתי? אני חייב
אותו לתרגיל רגע
ההתגלות! נצפה
לאחרונה בשיחת
משמעת במג"דיה.
המ"ל אלמוג.

לגנרל מרטון - מה
הבעיה? שישבו על הגג
או בתא מטען.
הסמג"ד אנוש.

למ"ל אלמוג - נראה
לי שהמג"ד הלל
אימץ אותו כמגפון
אל-חוטי.
הסמג"ד קרוגליאק.

אוי ואבוי!
נאלמוי החולצות,
והרי ידוע שהזבר
היחיד שהופק אותי
לכר כה החולצה. כל
הסר סיפוטואיס se
מ"פ... החולצ
מתבקשה החכיר
בדחיפות...
האנר מרטון.

שימו לב! בעוד
שעתיים יתקיים ניקוי
יסודי של הגנרליה.
מומלץ לעקוב אחר
הממצאים, יתכן
ותימצאו חיילים משנים
קודמות.
המח"ט זכריה.

הצילו! מישהו לקח לי את התמציות
מה והטוסטור. איך לי יום חילה!
המשאיל הישר מתבקש להחזירם
בדחיפות למשרד הליחחים.
המ"ל שלייתקה.

מישהו ראה את המפקד
עובדיה? נצפה לאחרונה
הולך לישון בסיום מלחמת
ופרצת.
המפקד יוסי מזרחי.

le
הצוות
הבכיר
לוח
מודעות

מצאחורדי החולצה

נוספים שהגיתו מאן-שהוא והפכו אותו באוויר. 'אימאל'ה, מה הסיפור שלהם? למה הם צריכים להרוס לי את כל המצב רוח? קימטו לי את החולצה' הרהר לוי'ק בכעס. לנאום הקולח של הבחור השמנמן הוא הגיב בהמהום קל בסוף – 'לאיפה מתקדמים?' והם כיוונו אותו לכיוון הדוכן של משרד הלימודים. שם הם קיבלו אותו בארשת פנים רגועה ושקטה, הושיבו אותו לאכול כמה מאפים טריים וסיפרו לו על התוכן של השנה. לוי'ק הבין שסוף סוף הוא מצא את החברה שלו, אנשים שקטים ורגועים. במשך כל הקעמפ הוא התחבר אליהם יותר ויותר ואף שמר איתם על קשר אחרי הקעמפ.

י"ב מנחם אב ה'תשע"ו. קעמפ אורו של משיח.

כבקיא ומנוסה נכנס לוי'ק אל הקמפוס. הוא שלף את הכוס – אותה הכין מראש – מתוך המזוודה הקטנה בה הוא הביא את הדברים אליהם הוא יזדקק במהלך הקעמפ ו-זהו. לדוגמא, הוא ויתר על הסולם שנפתח ל-8 שהביא אתו בפעם הקודמת. הוא כבר ידע איך חדר האוכל הולך להיראות ועל

י"ב מנחם אב ה'תשע"ה. קעמפ אורו של משיח. כמו כל החיילים הרגילים, נכנס לוי'ק בשערי הקעמפ. הוא סחב מאחוריו מזוודה כבדה וחורקת כשמעליה שקית ענקית. את הכבודה הרבה לוי'ק הניח בכניסה לחדר האוכל ונכנס אל שרשרת החיול. המוזיקה וההמולה צרמו לאוזניו. הוא חיפש את הקולר הקרוב לשתות מים ונחרד לראות שאין כוסות לא-משומשים.

הוא חזר אל מזוודתו, שלף משם את שרוול הכוסות הסטריליים והרווה את גרונו הצמא. כשסוף סוף נרגע מהמחזה – חדר אוכל צפוף, מלוכלך ומבולגן, הוא ניגש אל שרשרת החיול. את דוכן הרישום הוא

עבר באדישות יתר וניגש אל שולחן משרד הפעילות. "ברוך הבא

לוי'ק החסיד והיקר! נו, קדימה, תעשה קולע!" פקד עליו הבחור השמנמן שישב על הכיסא שרגליו כבר נמתחו לאחור. לוי'ק ההמהום לא ידע איך לאחוז את הסיטואציה. תוך כדי טיוס, שלפו אותו שני בחורים

איזה דוכן הוא הוא צריך לדלג. את דוכן הרישום הוא עבר כהרגלו וניגש אל דוכן משרד הפעילות 'רק בשביל שלא יעשו לי בעיות אחר כך'.

לכך הוא לא ציפה. שלושת הבחורים שישבו שם עטו ארשת פנים רצינית ושלווה. הוא ניגש אליהם כשהעט כבר פתוח כדי שיחתמו בזריזות והוא ימשיך הלאה, אך הם הושיבו אותו לכוס תה חם ועוגיות מותאמות. אחרי המנוחה המפתיעה הוא המשיך אל דוכן משרד הלימודים כדי לפגוש את החבר'ה השקטים שהוא אוהב, אך לכך, לא רק שהוא לא ציפה אלא אף חטף הלים.

המ"ל עמד על כיסא כשעשרות זוגות עיניים נוצצות מביטות בו בהערצה. הוא הסביר להם בלהט על נושא השנה ולימד אותם את המשל שבהמנון. 'וואו, איך התהפכו היוצרות!' הרהר לו'ק לעצמו.

באחת מארוחות הצהרים, בעודו מטייס על צלחתו העמוסה, פנה אליו המ"ל הרעשני. "יחי המלך! לו'ק, מה נשמע?" "בבבסדר" ענה לו'ק בחשש. "אפשר לדבר אתך כמה דקות?" "כן".

את לו'ק שחזר מההתוועדות עם המ"ל לא היה אפשר

להכיר. הוא קפץ ושר בקולי קולות את המנון השנה כשהוא מדביק סטיקרים על כל עמוד מזדמן. הדגל שניתלה על ביתו אחרי הקעמפ לא היה בגודל סטנדרטי, אם כבר שאלתם.

י"ב אייר ה'תשפ"ג. צפת.

"שומע לו'ק? אתה יכול לקפוץ רגע למשרד של אורו?" שאל הגנרל שמואל. "יחי המלך המשיח! בשמחה". לו'ק נכנס אל המשרד והתיישב מול שני הגנרלים. "מה העניין?"

"בטח אתה זוכר את אורו של משיח ה'תשע"ו... אתה בעצמך סיפרת על ההתוועדות שלך עם המ"ל, התוועדות ש-אשפר לומר - שינתה לך את החיים. אז אנחנו רוצים שהשנה תהיה מנהל לימודים, למען יזכו תינוקות של בית רבן להיות חדורים בענייני משיח וגאולה ולהוטים על התגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח. מה אתה האומר?"

"תראה, אני לא יודע כמה אצליח להגיע לרמה של מנהלי הלימודים של ה'תשע"ו, אך אם תצרפו את אלמוג - אני בטוח שביחד נצליח".

נכון?

4 דברים שלא ידעתם על המ"ל לו'ק חתבלט

א. לו'ק זכה להיות בקעמפ אורו של משיח כבר מגיל 6. הוא התחיל כזמר הקעמפ עד שנהיה צרוד באופן תמידי.

ב. לו'ק זוכה להיות יו"ר את"ה בישיבה גדולה בצפת! רק שכדי שהמשרד יתפקד כראוי, הכניסו את הסמג"ד אהרון זלמנוב שיעזור לו.

ג. במהלך הקעמפ היו ללו'ק 3 חברותות בבשורת הגאולה עם חיילים מגדוד שמ"ש, איתם הוא המשיך ללמוד גם אחרי הקעמפ. עד היום הם סיימו את בשורת הגאולה כבר 5 וחצי פעמים.

ד. לו'ק זוכה לטוס לשנת הקבוצה הקרובה - ה'תשפ"ה! אל דאגה, יש לו אזרחות אמריקאית.

המעפיקים

שבכלל
לא לנו
כל הקצאפ...

שאלנו

כחוקם הקדמה.

עדכון? "אני חושש שהם עלו עלינו".
"הם מדברים על זה?" "כן". "מה המסקנות שלהם?"
"לא ברור לי. הם מדברים על איזה התגלות,
עננים.. משהו לא ברור. יתכן וזה רק קודים".
"מה אתה מציע?" "אני חושב שאין ברירה. פשוט
תגיעו לכאן ונדבר איתם. בינתיים אני מאבטח
את הגישה. השביל המעוקל פנוי לכם". "3 וחצי
קטנות אנחנו שם. תעדכן בהתפתחויות".

"אוקיי. אז כמו שסיכמנו.
החיילים מגיעים מצד
ימין. אני מכוון את העננים
לרדת כאן ממול. הסמג"ד
נחום - אתה המאסף,
יחד עם המ"פ אובער.
המ"ל שליימה, אתה איתי
מקדימה". "אתה בטוח
שהחיילים לא צריכים

להביא מגבת? נראה לי שיהיה לח שם למעלה"
שאל המפקד בן משה. "זה בסדר. ראיתי שכתוב
בכמה מקומות שאין צורך להביא שום דבר איתנו.
יש לזה כמה מקורות" ענה המפקד אברימי בקרמן.
"רגע. מה זה שם?"

"קודקוד כאן צל שמאלי. האם שומע?" "צל
שמאלי, כאן קודקוד. דבר" פקד ברצינות. "אני לא
מאמין למה שאני רואה". "ואתה רוצה גם לספר
לי מה אתה רואה או שאתה סתם מטריד אותי?"
שאל בנימת עצבים. "יש כאן קבוצה של 70 חבר'ה
גבוהים כאלה, הולכים או יותר נכון דוהרים ממש
אל תוך השטח" סיפר בחשש. "אני מיד מרים

רחפן" הרגיע.

קודקוד הביט המום
במסך השלט. הקבוצה
התקדמה במהירות
לכיוון המבנה ונעצרו
לידו. "יתכן והם עלו
על התרגיל?" שאל את
עצמו. "רוח ימנית כאן
קודקוד. האם שומע?"
"שומע, עבור". "תוכל

לעבור לעץ הרביעי ממך בזווית של 67 מעלות
ולעדכן מה הולך שם?" "מבצע במידי".
"לא. זה לא נראה טוב. אני מאד מקווה בשבילם
שהם לא עלו על התרגיל" הרהר קודקוד לעצמו.
"קודקוד כאן רוח ימנית. שומע?" "שומע. יש

בטוב טעם.

"למה דווקא כאן?" שאל הימני. "כדי שתהיה אווירה מיוחדת, ממש כמו של צבא אמיתי" ענה המפקד הימנסון שהצטרף תוך כדי ההסבר של מוישי. "זו בדיוק הבעיה. כאן זה שטח צבאי" ענה הגבוה והרחב שצץ מהג'יפ הראשון. 'איך בכלל הוא נכנס לתוך הג'יפ? הרהר נחום. "אופס, לא ידענו... לכן כל ההמולה הזו" המהם המפקד הימנסון. "אז לא נוכל לעשות כאן את המעמד?" שאלו כמה מפקדים בחשש. "יתכן. אבל יש לי הצעה, ש-איך אומרים, לא תוכלו לסרב לה" אמר הענק. "מה?"

"אנחנו נמצאים כאן ממש לידיכם בבסיס סודי. אם יבואו אלינו 5-6 חבר'ה לשבת, להכניס אווירה קדושה ככה של חב"דניקים כמו שאני מזהה - יש על מה לדבר". "אוקיי, מעולה" אמר הגנרל מרטון. "אז מי הולך לשבת לבסיס?"

עשרות ידיים הונפו לאוויר. "המפקדים סוחייק, חורי, סלונים, דייטש, לוין וזהבי משוחררים" אמר הגנרל. 'וואו, ממש כמו בצבא' הרהר השמנמן...

"רוח ימנית, אתה והחולייה שלך נשארים על העץ למקרה קיצון. צל שמאלי, תתחילו להתקדם מהבקעה ימינה. רגל שבורה, אתה על הרחפנים, תעדכן אם הם מפתיעים אותנו. פנצ'ר, אתה על מפקח על יחידת האופנועים, תזדרזו" קודקוד ירה פקודות לכל עבר. היחידות התקדמו מחמש כיוונים בו זמנית. הפערים הצטמצמו במהירות. 'אחרי כזו סדנת חינוך הם יחשבו פעמים אם לחזור שוב'. 'הג'יפים הגיעו ראשונים. הם עצרו בחריקה צורמת שהעלתה אבק רב. מיד אחריהם עצרו האופנועים שהגיפו אותם משני צדדים.

הרחפנים שנעמדו מולם לא הותירו להם שום אפשרות להימלט. "מה הולך כאן?" שאל המפקד יוסי אריה. "תנו לי דקה לבדוק" ענה המפקד איבערט. ששה אנשים יצאו מהג'יפ השלישי בתיאום מפתיעה. הם התקדמו יחד על עבר המפקד בארשת פנים מבעיתה. "אתה רוצה לשאול משהו, או שאתה מעדיף שאנחנו נתחיל?" שאל השמנמן מבניהם. "תתחיל אתה" ענה המפקד מוישי בבטחה. "אז ממש בקצרה, מה אתם עושים כאן?" "אנחנו מתארגנים לקראת המעמד התחיילות של קעמפ אורו של משיח" ענה מוישי כשהמפקד גולדין נעמד לצידו. "מעמד החיי... מה?" "מ-ע-מ-ד-ה-ת-ח-י-י-ל-ו-ת" ענה מוישי כשהוא מדגיש כל אות בנפרד. "מה עושים במעמד? מי מתחייל שם?" שאל הרזה שעמד אחרון.

"אתחיל מהתחלה. בעוד יומיים, אם ח"ו תתעכב ההתגלות של הרבי שליט"א מלך המשיח במקצת, מתחיל כאן ממש בכפר הרא"ה קעמפ 'אורו של משיח'. 550 חיילים מכל רחבי הארץ יגיעו לכאן כדי להביא את ההתגלות בפועל ממש. לשם כך אנחנו פותחים את הקעמפ במעמד התחיילות שבו כל החיילים מבטיחים להתמסר לרבי שליט"א מלך המשיח" מוישי

יום שישי כ"ח אייר ה'תשפ"ג. קריית שמונה.

"אז אתה מביין? עד יום ראשון אנחנו צריכים להגיש רשימה לגנרלים עם שמות הבחורים אותם אנחנו רוצים כמפקדים בגדוד שלנו" אמר הסמג"ד ליפסקר למג"ד מילשטיין. "למה הוא מודיע ברגע האחרון? איך נספיק?" שאל הסמג"ד ליפסקר.

"אין ברירה. יש לנו שעה נסיעה כדי לחשוב על שמות" קבע המג"ד מילשטיין. אל ההסעה עלו כרוח סערה התמימים הרש"ה גולדברג ולוי רוזנפלד כשהם מנפנפים בטופס קבלת המלכות.

"היום החתמנו את כל החבר'ה מהמסלול על קבלת המלכות" הכריז הרש"ה בהתרגשות.

אחריהם עלה הת' פנחס חורי כשהוא גורר אחריו את הת' לוי בן משה. "ברגע האחרון מישהו עצר אותנו להניח לו תפילין, בקושי הספקנו אותכם" הכריז לוי.

אחריהם עלו עוד כמה תמימים מתנשפים שזה עתה סיימו את המבצעים של יום שישי בקריית שמונה. ספירה זריזה של כמות מניחי התפילין נספרת על ידי האחראי והם יצאו לצפת.

צליל של קבלת הודעה בקע מכיסו של הסמג"ד ליפסקר. בהודעה נכתב: "הרש"ה. ל. רוזנפלד. פנחס. ל. בן משה. מאשר? חסר עוד 14 מפקדים." "מאשר".

בעודם שקועים במחשבות על תמימים מתאימים, חלפה ההסעה על פני צומת מושב

פעמים בשבת..."

"טוב, אז מה עושים?" "אני מתקדם משמאל, אתה מימין. תגיע לעץ הגבוה שמול הכניסה ותרשום את מי שאתה רואה. אני מגיע מהכיוון השני ורושם. אחר כך נתאם בין הרשימות. עוד עשר דקות אנחנו כאן."

דקה. שתיים. שלוש. המתח בליבו של עידו גבר. מי יהיו המפקדים של גדוד קב"ע? מרחוק הוא זיהה את יוסי מזרחי ויוסי עובדיה מסדרים את בית הכנסת. בצד ימין הוא ראה את דובער דונר ומוישי איבערט עוזרים בהכנות האחרונות בבישולים. בחלון הגדול הוא ראה את מוטי גרוזמן ומענדי אוריאן כשהם מכינים את המיטות לאורחים החשובים, התמימים.

"נו, איך היה?" שאל נחום. הרשימות היו תואמות והם החלו להזדרז לכיוון היציאה מהמושב. "מעולה. יש לנו עוד ששה תמימים לגדוד. חסר עוד שמונה" סיכם עידו. "נו, נמצא גם אותם" הפטיר נחום.

כשהם כבר ישבו בנחת בזאל אחרי התארגנות זריזה לשבת, הם ראו שיירה שנכנסת בדהרה אל הזאל, כשהם אוחזים בנרתיקי התפילין. נחום גולדין, חיים יהודי, מענדי גדסי, בערליה דברוסקין, שד"ב מגדל ולוי קומער. רשימת המפקדים כמעט ונגמרה.

שיחת פלאפון זריזה במוצ"ש חתמה את הרשימה בהוספת התמימים מענדי ברוק ורפאל קפילה. "נהדר" סיכם המג"ד מילשטיין.

יסוד המעלה. קבוצת בחורים חצתה את הכביש בזריזות לכיוון המושב. "עצור!" צעק הסמג"ד ליפסקר. הנהג חרק ועצר. "אנחנו חייבים לרדת" הכריז נחום, כשהוא מקים את עידו ממקומו.

כשהסעה התרחקה נזכר עידו לשאול - "אז למה בעצם ירדנו?" "יש לי פתרון מושלם עבור הרשימה שלנו. סמוך עלי" אמר נחום כשהוא מתחיל לצעוד אל המושב. "סומך עליך" ענה עידו בקול מהוסס.

אחרי הליכה מהירה שכללה ניתורים וקפיצות בין עצים, ניצבו השניים מאחורי גדר אבנים קטנה. "טוב. די. נמאס לי. אתה רוצה לספר לי מה אנחנו עושים כאן? ממש לא תכננתי לצאת למסלול אתגרי דקה לפני שבת, ועוד בגיל שלי..." אמר המג"ד עידו. "בסדר, מה אתה מתעצבן... שב, אני יסביר לך" הרגיע נחום.

"אנחנו נמצאים במושב יסוד המעלה. פעם בכמה שבתות מגיעים לכאן תמימים רציניים במיוחד - ואני מדגיש, רציניים במיוחד - כדי להיות כאן בשבת. הם מוותרים על שבת בישיבה כדי להגיע לכאן לשליחות לשבת שלימה! הם מתוועדים עם המקורבים, מתפעלים את התפילות והסעודות וממש הופכים לשלוחים לשבת!" הכריז נחום בהתרגשות. "אוקיי, ו...?" שאל עידו.

"אנחנו נבדוק מי הגיע לכאן לשבת כדי לקחת אותו אלינו לגדוד. הבנת?" הסביר נחום. "אהה...". "אז כדאי שנתקרב עוד קצת כדי לראות מי התמימים ונזדרז לחזור לצפת לשבת" אמר נחום.

הם התקדמו והגיעו לכניסה לבית חב"ד. ריח של עיזים ניקר באפו של עידו, מה שגרם לו להתעטש בחוזקה. "וואו, רק שלא ישימו לב אלינו!" "כן, אבל מה זה הריח המוזר הזה?" "צדיק, כאן זה מושב! כאן חיים כמו פעם. אפילו הבית חב"ד בנוי בצורה עתיקה ומעניינת" הסביר הסמג"ד נחום. "איך אתה יודע?" שאל עידו. "הייתי כאן כבר כמה

מוגש
לנכוד
י"א ניסן

המתנה שלי

יום הולדתו ה-122 של
הרבי שליט"א מלך המשיח

הייתה בעיצומה.

כשסיימנו לנגן את המנון השבת 'אמונה ללא פשרות', פנה המפקד למוישי: "מוישי, כבר קיבלת על עצמך החלטה טובה בקעמפ? משהו שאתה נותן כמתנה לרבי שליט"א מלך המשיח?" "האמת שעדיין לא" ענה מוישי. "נו, אז הגיע הזמן! יש לך רעיון?" "אממ... לא ממש. אבל אני בכלל לא מבין למה אני צריך לתת לרבי שליט"א מלך המשיח מתנה. מה זה משנה לו? אני בסך הכל עוד ילד בצבא הענק שלו! ובכלל, לרבי שליט"א מלך המשיח יש זמן לחשוב עלי?" "בשביל זה תצטרך לשמוע סיפור..."

י"ב ניסן. איפשהו במנהטן הגדולה.

ג'ו ישב לו בבית והמתין. למה הוא ממתין? הוא בעצמו לא יודע, אבל ככה הוא החליט וזהו זה. הכל התחיל לפני בערך חודשיים, באמצע עבודתו הקבועה במכבסה. ג'ו שקע לו במחשבות על חייו והטלטלות הרבות שעבר. הוא ניצל לבדו מהשואה והצליח – בדרך לא דרך – להגיע לאמריקה. ברגע שרגליו דרכו על האדמה החדשה, הוא החליט שנמאס לו ואין לו עוד כוח לשמור תורה ומצוות כראוי.

יום ראשון י"ט מנחם-אב. כפר הרא"ה.

ישבנו יחד עם המפקד סביב המדורה שכבר התחילה לדעוך. העצים כבר הפכו לגחלים והאוויר נהיה קריה עלינו, זה כלל לא השפיע. היינו בשיאה של התועדות סיירתית אחרי התרגיל של 'רגע ההתגלות'. החיות והלהט בערו בנו וההתועדות

הוא ניגש לפתוח ו...כמעט התעלף... בפתח הבית עמד לו חסיד, לבוש בכובע וחליפה ובידיו חבילה של מצות מהודרות לליל הסדר. "מה אתה עושה כאן?" שאל בפליאה. "הרבי מליובאוויטש שלח אותי אליך" ענה לו החסיד בפשטות. "הרבי? איזה רבי? מעולם לא ביקרתי אצל רבנים באמריקה!" שאל ג'ו-יעקב. "בוא נשב ואספר לך" אמר לו החסיד. יעקב והחסיד התיישבו בבית ושקעו בשיחה עמוקה על הרבי שליט"א מלך המשיח ועל מהותו. "הרבי הוא ראש בני ישראל. לגוף יש המון פרטים והראש אחראי על כולם, הוא חושב על כולם ודואג להם. ממש ככה – הרבי. הרבי הוא הראש של כל עם ישראל והוא חושב עליהם ודואג להם. הרבי חושב על כל יהודי ודואג לכל יהודי באופן אישי. אולי תספר לי אתה למה הרבי שלח אותי אליך?" ויעקב סיפר לו בדמעות איך שהרבי הציל אותו מלהמיר את דתו ר"ל. הרבי שלח לו את הסימן שאמר לו – כן, הרבי חושב עלי ואוהב אותי. הם ישבו יחד והתוועדו במשך שעות רבות. כמובן שיעקב חזר להיות יעקב והוא התקרב עוד ועוד לקיום תורה ומצוות. את ליל הסדר הראשון שלו באמריקה הוא חגג יחד עם

הוא נשבר לגמרי כששמע על כך שמשפחתו נספתה בשואה והחליט להפסיק לשמור על אורח חיים יהודי.

הוא התמקם במנהטן ושינה את שמו מיעקב - לג'ו. ברחוב הסמוך לביתו הדל הוא הקים את עסקו הפרטי – מכבסה. הוא ניהל את המכבסה במשך שנים רבות לבדו, וכשהוא הרחיב את החנות והיה זקוק לעובדים נוספים, הוא צירף אליו עוד כמה תושבים מהשכונה, הללו היו גויים גמורים שנהנו מחיי הפקה. חייהם נראו לו כדומים לחייו. 'מה ההבדל בינינו, זה שאני מוגדר כיהודי? למה זה משנה?'

יום אחד, בעודו מסדר את המחסן האחורי שבביתו, הוא מצא את החנוכייה העתיקה, עוד מימי ילדותו בפולין. את החנוכייה הוא הביא אתו כשברח מהשואה, והיא הציפה בו רגשות של כעס. הוא החליט שהוא ממיר את דתו ר"ל. 'למה לי להישאר יהודי? גם ככה אני לא מקיים תורה ומצוות' חשב לעצמו. 'פשוט אמשיך לחיות כמו כולם'.

הוא החליט שהוא נותן לאלוקים ימים בודדים כדי לשלוח לו סימן, סימן שיראה לו שהקב"ה חושב עליו. באם יעברו הימים והסימן לא יגיע – הוא ימיר את דתו, ה"י.

והנה, הגיע היום האחרון. לעבודה הוא שלח את שאר העובדים והוא עצמו נשאר בביתו. החנוכייה ניצבה לה בגאון צמוד לחלון ומדי פעם הוא הביט בה, כלוחש לה 'נו, לא נשאר לך הרבה זמן'...

לקראת ערב הוא התיישב והתכנס במחשבות. מדי פעם עלתה לו מחשבה שאמרה 'אולי לא'...? אבל הוא גירש אותה בזעם. נשארה שעה עד לשקיעה.

קול נקישות על הדלת העיר אותו ממחשבותיו.

חיילים יקרים! אנו נמצאים ימים ספורים לפני י"א ניסן וזה הזמן לתת מתנה לדבי שליט"א מלך המשיח. שבו ותחשבו, תתייעצו עם המפקד ותביאו את ההתגלות תיכף ומיד ממש!

המצות שהרבי שליט"א מלך המשיח שלח לו בעצמו וכמובן שהוא לא שכח לבוא ולהגיד לרבי שליט"א מלך המשיח – תודה...

ובחזרה לנכר הרא"ה...

"מוישי, אתה מבין? לרבי שליט"א מלך המשיח יש צבא גדול עם כמות עצומה של חיילים שנמצאים בכל חור בעולם, ובכל זאת, הרבי שליט"א מלך המשיח חושב עלי ועליך בכל רגע! הרבי שליט"א מלך המשיח יודע בדיוק באיזה מצב אנחנו נמצאים והוא דואג לנו..."

"אני חושב שאני מתחיל להבין" אמר מוישי.

"כשאנחנו נמצאים כאן בקעמפ, אנחנו כאן כדי לתת לרבי שליט"א מלך המשיח מתנה. אנחנו כאן כדי להתמסר, כדי להשתנות! נו, אז מה אתה אומר?" "יש לך רעיון בשבילי?"

שאל מוישי. "מה עם ללמוד את הדבר המלכות השבועי? כדאי מאד ללמוד בכל שבוע את השיחה האחרונה ששמענו לעת עתה מהרבי שליט"א מלך המשיח, עדיף בחברותא או בשיעור שתפתחו בכיתה" אמר המפקד.

"סגרנו. שיעור דבר מלכות בכיתה. זו המתנה שלי לרבי שליט"א מלך המשיח".

רגע

ההתגלות

הרגע ששינה לי את החיים

בעוד כל החיילים על המיטה, חלקם עושים את עצמם כישנים וחלקם עדיין לא, אני מהרהר לעצמי: בשביל מה כל הקטע הזה? אין מצב שהתרגיל הזה מסתכם בתרגיל וזהו.

כשמתרגלים רעידת אדמה, זה בעצם תרגיל למקרה שיהיה רעידת אדמה, אך אנו לא חיים את כל החיים שלנו בתוך התרגול הזה. לאחר התרגיל אנחנו חיים כאנשים רגילים שרק יודעים מה לעשות בעת רעידת אדמה. כך גם בתרגול מתקפת טילים.

אבל כאן? כל החיים שלנו זה תרגול אחד גדול לקראת ההתגלות של הרבי שליט"א מלך המשיח! אם כן, מה יעזור התרגול הקטן הזה? גם ככה אני לא משתנה אלא ממשיך כרגיל!

התרגיל החל. צעקות נשמעו במסדרונות הפנימיה: הרבי התגלה! הרבי התגלה! קול שופר נשמע בחלל המסדרון והחיילים החלו לרוץ לכיוון חדר האוכל, כשהם פוצחים בריקוד לרגל ההתגלות של הרבי שליט"א מלך המשיח.

כסאו של הרבי עומד באמצע האולם, ואליו מופנות עשרות זוגות עיניים מתחננות ושרות "נכנס כעת ממש לבית הכנסת, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו".

ברגע זה כבר לא יכולתי, ופרצתי בבכי... רבי, אנחנו רוצים שתתגלה, שתמלוך על כל העולם כמלך המשיח, שנצמד יחד אל הגאולה האמיתית והשלימה!

בשעת לילה מאוחרת, בעודי מתהפך במיטה מצד לצד, חולפות בראשי מחשבות שעונות על השאלות ששאלתי את עצמי לפני התרגול של "רגע ההתגלות":

כן, הרבי שליט"א מלך המשיח עומד להתגלות! ובדיוק כמו במעמד הזה, כשהרגשנו כאילו העולם נעצר והרבי שליט"א מלך המשיח נכנס בדלתות האולם וגואל אותנו בגאולה שלימה, כך אנו צריכים לחיות בכל יום, בכל רגע. בכל פעולה שאנחנו עושים, אנחנו מוכנים לכך שהרבי מלך המשיח יתפוס אותנו מוכנים לקבל את פניו.

בכל פעם שארגיש חלישות, אזכר ברגע המרגש הזה ואזכור שיש לי תפקיד, לעשות הכל כדי שסוף סוף יקרה רגע ההתגלות האמיתי, ונחזה במלכנו צועד אל תוך סעוון סעונטי וגואל אותנו בגאולת עולמים, ונכריז לפניו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

המ"ל לוי'ק רוזנבלט: ברוכים הבאים לכולם, בוודאי יודעים אתם אשר התכנסות מיוחדת זו הינה לא שגרתית כלל וכלל.

הגנרל שמואל מרטון: הי, לוי'ק שכחת לפתוח ולומר: יחי המלך המשיח!
המ"ל לוי'ק רוזנבלט: צודק, לחיים לחיים, יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הגנרל שמואל מרטון: יפה, כעת ניתן להגיב על דברך: בוודאי שזו התכנסות מיוחדת, הלא עוד ימים אחדים חל התאריך עם ה' הידיעה.

המ"פ אובער גולדשטיין: אכן, חג הפסח כבר נושף בעורפי, עוד לא דאגתי לכל שלישיות המצות למבצעים ב'שדה אליעזר'...

המ"ל אלמוג כהן: מה עובר עליך? מי בכלל חושב על פסח? י"א ניסן!
המ"פ אובער גולדשטיין: וואו, איך שכחתי מזה בכלל, כנראה אני עדיין בהשפעת המשתה ושמחה של פורים...

המ"ל שליימה בליניצקי: לי דווקא נראה שכבר שתית את ארבעת הכוסות של ליל הסדר פלוס הד' כוסות של סעודת משיח...

המ"פ לוי סגל: כן, אתה בכלל לא איתנו היום. אובער, מה קרה לך?
המ"פ אובער גולדשטיין: אאאאאא - כחוכו גרוני עמוק ועייף - שאלה קשה מאוד... עניתם את התשובה כבר במקומי...

הסמג"ד אהרון זלמנוב: חבר'ה, אני לא יודע מה איתכם, אני יודע שי"א ניסן זה היום בו ירדה נשמת משיח לעולם, כל השאר - לא מעניין אותי, כל מה שתאמרו - זה אפילו לא ברמה של שטויות...

המ"ל לוי'ק רוזנבלט: אני מסכים איתך בכל מילה. י"א ניסן זה יום אחר לגמרי. מבחינתי - אפילו יותר נעלה מפסח.

הגנרל יוסק'ה קדם: תראה ידידי, הרבי שליט"א מלך המשיח מדבר בשיחות על פסח כמפתח לכל הגאולות.

בעצם, יציאת מצרים היא זו אשר פתחה את הצינור לגאולה הקרובה והשלמה...

נו, זה

הצוות הבכיר מתכונן לי"א ניסן. כולם מוזמנים.

המג"ד עידו מילשטיין: שניכם צודקים. אין מה לריב, להתווכח ולהתפלפל... יום ההולדת של הרבי שליט"א מלך המשיח זה הדבר הכי נעלה וזה כלל לא בסתירה לכך שגם פסח הינו חג נעלה וגאולתי ביותר. המג"ד לוי הלל: אמת תורתנו הקדושה. אז בעצם אין שום וויכוח, אז מה כן הנקודה בפארבריינגען הלזה? הסמג"ד איתן ישראל: הנקודה היא, שצריך לתת מתנה לרבי שליט"א מלך המשיח. ביום הולדת נהוג לתת מתנה, ואכן חסידים רבים נתנו לרבי שליט"א מלך המשיח מתנה במהלך השנים, הן בגשמית והן ברוחנית. המג"ד ישראל פיין: רק להדגיש: נתנו ונותנים, הרבי שליט"א מלך המשיח הרי נהיה בן מאה עשרים ושנים! קכ"ב שנה! דאס איז גאר אנדרעש! (- בחיקוי של המשפיע ר' ראובן מטוסוב). הסמג"ד איתן ישראל: מקבל את הערתך, כפשוט (נשמע כת' בלשון הקודש).

הסמג"ד לוי אנוש: דיברו פה על מתנה לרבי שליט"א מלך המשיח. מה זה בעצם אומר? המג"ד שמוליק אריה: שמעתי פעם מפי ראש הישיבה הרב יוסף יצחק ווילשאנסקי סיפור מאוד חזק שעונה על שאלך: היו היה מלך אחד שביקש מכל נתיניו לתת לו מס מסוים. לאחד מנתיניו העניים לא היה מה לתת, אז חיילי המלך באו ולקחו לו את הכרית מהמטה, הוא צחק ואמר: מה, למלך אין כריות בארמון שהוא לוקח את הכרית שלי?

המ"פ אברימי גרליק: לא הבנתי, מה המוסר השכל מזה? המג"ד שמוליק אריה: הרבי שליט"א מלך המשיח הוא המלך, וכשבאים לרבי שליט"א מלך המשיח ונותנים לו מתנה, זה לא בגלל שהוא כאילו צריך אותנו. הוא לא צריך את הכרית שלנו, אלא הוא רוצה שניתן משהו מעצמנו, שנקריב דבר מתוכנו, שנהיה שייכים אליו באמת.

המ"פ אברימי גרליק: התחברתי לרעיון. אני מחליט לתת לרבי שליט"א מלך המשיח את כולי! המ"ל לויק רוזנבלט: זה טוב ויפה, אך מרוב עצים – לא רואים את היער... צריך לתת משהו ספציפי. הסמג"ד נחום ליפסקער: לעניות דעתי – הקובעת – הרבי שליט"א מלך המשיח רוצה משהו בפועל, לא לומר באוויר 'אני של הרבי שליט"א מלך המשיח', ולהמשיך הלאה ליום הבא.

המג"ד עידו מילשטיין: כל מילה נוספת מיותרת, נו, אז מה אתה מחליט, אברימי? המ"פ אברימי גרליק: ללמוד בכל שבוע את כל הדבר מלכות עם פענוחים! המ"ל שלימה בליניצקי: וואו, זו החלטה נהדרת. העיקר, שנראה כבר את הרבי שליט"א מלך המשיח בענייני בשר תיכף ומיד ממש. לחיים לחיים, יחי המלך המשיח! כלל הצוות: יישר כח לכולם, לחיים ולברכה, יחי המלך!

▶ פרק 11

מתכוננים לפסח בצל השליחות

מאת: מ. בן דרוך

אהיה רעב... געה מייקל בבכייה. "אל תבכה יקירי" מרגיע ג'וג'ו, "איך סבתא שלי תמיד הייתה אומרת: תאמין – ותשבע! תאמין ברבי, והוא ידאג שאף אחד לא יהיה רעב".

"אני מאמין" השיב מייקל, "אבל גם ככה בפסח כמעט ואין מה לאכול. מאז שאני פה, הרב אלמוג תמיד אומר לנו שהכל חמץ, הכל שרויה, הכל קטניות! עכשיו אתם אומרים שגם מצות לא יהיה מספיק ואתם עוד רוצים שאהיה רגוע... אני רעב כבר מעכשיו בשביל פסח!"

"אוי, מייקל מייקל, מי שענה לאברהם אבינו וליצחק ולכל החסידים והתמימים – וודאי שיעננו"

בית חב"ד דרוכקיסטן
שוקק חיים, יותר מתמיד. ההכנות לפסח בעיצומן והן מורגשות בכל פינה בבית חב"ד. סמרטוטים נקיים ומלוכלכים בערמות, עשרות מטאטאים ומגבים פזורים שעונים על הקירות.

"וואו, אין לנו עדיין מספיק מצות לכל המקורבים" אמר השליח אלמוג. "באמת בעיה קשה ואיומה" החרה אחריו דוד. "מה נעשה? מאין יבוא עזרנו?" שאל ג'וג'ו. "מעם ה', עושה שמים וארץ" השיב אבי. "הרבי עזר לנו עד עכשיו, אז נסמוך עליו שהוא יעזור לנו גם בהמשך"... אמר דוד.

"וואו, אני כולי בלחץ, אם לא יישארו מצות אני

לשלם קנס של \$100,000, אחרת אנחנו נשמח לארח אותך באחד מהתאים אצלינו בתקופה הקרובה". גיחוך קל נשמע

מעבר לקו והשיחה נותקה. לוי – שכבר הספיק לרוץ ולחזור עם ספר תהילים – הרים את עיניו שהתמלאו בדמעות... "אוי אבא, מה יהיה? גם מחרימים את הכל ועוד דורשים קנס?" "מילא קנס, אבל מה יהיה עם המיץ רימונים שלי שהבאתי במיוחד מהארץ הקוד"--- "שקט מייקל" אמר ג'וג'ו שכבר ממש התרגז.

פנקס החשבונות של הבית חב"ד גילה שהמינוס לא קטן ואין מאיפה להביא את סכום הקנס... "הלו? מה קורה איתנו? איך אנחנו יכולים ליפול לעצבות? אנחנו בשליחות של הרבי שליט"א מלך המשיח ובוודאי ששלוחי מצווה אינם ניזוקים. איפה האמונה שלנו?" היה זה אלמוג שהתנער משיחת הטלפון שקיבל. "האמת שאתה צודק" הצטרף דוד. "אוי אוי אוי, רימונים שלי, רימונים שלי"... בכה מייקל בצד.

לפתע נשמעו דפיקות חזקות על הדלת. היה זה אחראי ההספקה של הביצים והתפוחי אדמה שכונה 'מושיקו'. מושיקו ניצב מתנשף כולו אחרי ריצה מבוהלת. הוא בקושי הצליח לדבר. "אל תשאלו מה קרה!" אמר בגמגום. "מה?" שאלו כולם. "כמו שסיכמתי עם הרב אלמוג, הייתי צריך לדאוג למצרכים הבסיסיים של החג, וכיון שמדובר בכמויות מאוד גדולות – לא הייתה אפשרות חוקית להעביר את הסחורה אלא להבריח את מאות שקי

השיב לו דוד. "היי, יחי המלך המשיח, על מה המהומה?" היה זה לוי שהופיע כשהוא חוזר מהלימודים.

"איזו מהומה? לא צריך להגזים, בסך הכל מייקל קצת נלחץ"... אמר ג'וג'ו שניסה להרגיע את הרוחות, מבלי לחשוף את העובדה שכמות המקורבים והמטיילים שיגיעו לליל הסדר לא ממש תואמת את כמות המצות שהוזמנה.

הדלת נפתחה בסערה. כולם היישירו את עיניהם לעבר הדלת והרכינו את ראשם במבוכה... היה זה השליח אלמוג שנראה שהוא שרוי בצער רב. "אני חוזר כעת מהמכס של שדה התעופה. חיכו לנו שם עשרות ארגזים של מצות שהזמנו בנוסף למה שכבר כאן, עשרות ארגזים של בקבוקי יין ומיץ ענבים שהיו אמורים לשמש אותנו בליל הסדר, אבל הכל הוחרם! לפי חוקי הממשל כאן אסור לשתות אלכוהול והיין שאנחנו צריכים בשביל לקיים את המצווה של שתיית 4 הכוסות הוא בכמות כל כך גדולה שהם החרימו את הכל"...

"אווו נאווו!" זעק מייקל. "זאת אומרת שהחרימו לי את המיץ רימונים שהזמנתי במיוחד מארץ הקדוש... מג'רוזלם... זה ממש נורא"... "אוי מייקל, זה מה שמעניין אותך עכשיו, מיץ רימונים? חסרים לנו מצות, יין ומיץ ענבים, שבעצם זה אומר שאנחנו לא נוכל לקיים עם המקורבים את מצוות החג!" אמר לו דוד בנימה קצת עצבנית.

צליל הטלפון של הרב אלמוג קטע את הוויכוח כשעל הצג מופיע 'אדון סמיט' – אחראי המכס... כולם השתתקו ואלמוג ענה. "הלו?" שקט בקו. "הלו, מישהו שומע?" "תקשיב טוב טוב הרב אלמוג. חבל מאוד שברחת, אבל אנחנו נגיע אליך. יש לך עד מחר ב-9 בבוקר

יהודי ואני מבין שזו חבילה חשובה עבור חג הפסח הקרב. זיהיתי את החתימות המכובדות מישראל כדי שלא יפתחו את החבילות." "אוקיי, ו...?" "אני יכול להוציא לכם את החבילה, אבל תגיעו בזריזות". "ברור! אנחנו מיד יוצאים! חצי שעה אנחנו אצלך!" הכריז אבי בהתרגשות. לוי ואלמוג הזדרזו בכתיבת תודה לרבי שליט"א מלך המשיח ויצאו לדרך. "אתם רואים מה זה? רק התחלנו לכתוב והעניינים כבר מסתדרים!" הכריז אלמוג.

הדרך עברה בזריזות והם הופתעו לגלות את כל

שקי תפוחי האדמה

ותבניות הביצים

לצד חבילות

המצות

והיינ.

"איך זה

הגיע

לכאן?"

שאל

דוד את

דניאל. "רצו

להטיס את

זה לפקיסטן

אבל הבנתי שגם זה

שלכם..."

המשך יבוא אי"ה בעלון הבא.

תפוחי האדמה ומאות תבניות ביצים. הכל התנהל כמתוכנן, עד שבתחנה האחרונה גילו אותי... רצו לעצור אותי אבל הצלחתי ב"ה לברוח. הבעיה היא שכל האוכל הוחרם... אני ממש מתנצל הרב אלמוג..."

דממה. כולם מנסים לעקל את רצף האירועים שקרו בשעה האחרונה ולא כל כך מצליחים. "בעצם, הכל בהשגחה פרטית! אני ואבא נשב עכשיו לכתוב לרבי שליט"א מלך המשיח. נבקש ברכה ועצה איך להתקדם". "צודק. אבי, אתה יכול להביא לנו דף ועט מהמשרד?" "ודאי".

"וואו, אני לא מאמין, החג מתקרב ולא נשאר לנו מה לאכול... גם לא מיץ רימונים וגם לא ביצים! זהו, בפסח הזה אני הולך ממש להיות רעב"... אמר מייקל. אבל אחרי הפרצופים שדוד וג'וג'ו הפנו אליו, מייקל נרגע והתיישב בספה.

לוי ואלמוג התיישבו לצד השולחן בכדי לכתוב, בעוד אבי, דוד, מייקל וג'וג'ו התיישבו לומר פרקי תהילים.

צלצול טלפון המזכירות שבר את השקט ואלמוג סימן לאבי לענות. "כן, מי זה?" "מדבר דניאל" אמר ההוא שבצד השני במבטא אמריקאי כבד. "כן, במה אני יכול לעזור לך?" "אני מדבר עם מזכירות בית חב"ד דרוכקיסטן?" "כן". "אוקיי, אני דניאל, מנהל האבטחה בשדה התעופה אוזבקיסטן הסמוכה אליכם. אחראי המכס החזיר לכאן חבילה שיועדה אליכם. נכון?"

"כן" ענה אבי בקול רועד. כולם הטו אוזן כדי להקשיב לדניאל. "יש לכם מזל שאני כאן. אני

לוי

ילד

של מתנה למלך המשיח!

ילד. מ. מוישי, אתה בבית עכשיו? אני צריך לדבר איתך.

חנר. נ. נסעתי לבקר את סבא שלי, זה דחוף?

ילד. ס. סוף סוף נסעת אליו. טוב, אתה יודע, י"א ניסן בפתח...

חנר. ע. על מתנה לרבי שליט"א מלך המשיח כבר חשבת?

ילד. פ. פגעת בול, בדיוק על זה רציתי לדבר איתך.

חנר. צ. צריך להתחזק בחברותא שלנו בדבר מלכות...

ילד. ק. קרוב, רציתי משהו יותר רציני, שיעזור כיתתי...

חנר. ר. רעיון מעולה! נצטרך עזרה של כמה חברים.

ילד. ש. שמוליק וחיימק'ה ישמחו מאוד לעזור!

חנר. ת. תקשיב, זה רעיון טוב. בטוח יגרום לרבי שליט"א מלך המשיח נחת!

ילד. א. אבא, אתה יודע שי"א ניסן מתקרב...

אנא. ב. בטח! יש יום הולדת למענדול שלנו.

ילד. ג. נכון, אבל זה גם יום ההולדת של הרבי שליט"א מלך המשיח!

אנא. ד. צודק. כבר חשבת על מתנה?

ילד. ה. המתנה שלי השנה זה משהו מיוחד...

אנא. ו. ותוכל לגלות לי מהי?

ילד. ז. זו מתנה שתעשה המון נחת לרבי שליט"א מלך המשיח...

אנא. ח. תמיד ידעתי שיש לך רעיונות מעניינים.

ילד. ט. טוב, האמת שעדיין לא החלטתי... **אנא. י.** ישראל'יק, אני סומך עליך!

ילד. כ. כבר יש לי איזה רעיון, צריך לחשוב עליו.

אנא. ל. למה שלא תתייעץ עם חבר?

מחודש אביב!

חודש ניסן

שוורץ מנחם מענדל || כ"ו
 משה סבג || כ"ז
 שוורץ שלום דובער || כ"ח
 אביוב רפאל חי || כ"ח
 הינדי אשר || כ"ח
 כפלין מנחם מענדל || כ"ח
 דפנה יוסף יצחק || ל'

מפקדים

איבערט משה || ד'
 בן משה לוי יצחק || ד'
 כהן יוסף יצחק || ט'
 חורי פנחס אריה לייב || י"א
 לוי מ"מ || י"ד
 גולדין נחום || י"ז
 מדר משה || כ"א

צוות בכיר

מג"ד ישראל פיין || ב'
 מג"ד שמואל אריה || כ"ה

הרטמן לוי יצחק || י"ד
 חרפק לוי יצחק || י"ד
 ששון לוי ניסים || י"ד
 גלעדי שניאור זלמן || ט"ו
 פריז ישראל || ט"ו
 קנלסקי מנחם מענדל || ט"ז
 מזרחי צמח צדק || י"ח
 מיידנצ'יק לוי נחמיה יחי
 המלך || י"ח
 פבזנר לוי || י"ח
 שור שניאור זלמן || י"ח
 דנה מיכאל || כ'
 מגדל לוי יצחק || כ"א
 סגל מנחם מענדל || כ"ב
 זלוף שניאור זלמן || כ"ג
 פליישר שניאור זלמן שמואל
 || כ"ג
 כרמל לוי יצחק || כ"ד
 טהאלער חיים זאנוויל || כ"ה
 דביר מנחם מענדל || כ"ו
 קוז'מן יוסף יצחק || כ"ו

חלילי יהודה חי || א'
 חמילבסקי שניאור זלמן || א'
 שעתל שלום דובער || א'
 ויצמן רון ברוך || ב'
 ערנטריי צמח צדק || ב'
 אברהם משה || ג'
 בועזסון מנחם מענדל || ד'
 בן עמרם שמואל || ד'
 פיזם מנחם מענדל || ד'
 שרעבי מנחם מענדל || ד'
 יעקב בן ציון יורקוביץ || ו'
 כהן שלום דובער || ו'
 כהן מנדי || ז'
 מזרחי שלום דובער || ז'
 ישראל יוסף יצחק || ט'
 רוסק אלעד אליהו || ט'
 גולדשטיין לוי || י'
 עוז מנחם מענדל || י'
 לאיאני מנחם מענדל || י"א
 שוורצברד ברוך שלום || י"ב
 בנט יוסף יצחק || י"ג

"ביום ההולדת, על האדם להתבודד, ולהעלות זיכרונותיו ולהתבונן בהם,
 והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם" [היום יום י"א ניסן]

מפגשי סיירות רבים נערכו ברחבי הארץ. כתבנו בשטח מוסר אשר בחלק המפגשים השתתפו מנהלי הלימודים ועוד כמה וכמה מהצוות הבכיר של הקעמפ. נו, מה איתכם? צלצלו למפקד, תסגרו יום ומקום, תביאו פארבייסען ולחיים ושבו להתוועד!

בעיר הקודש צפת נצפו לאחרונה כמה מחיילי הקעמפ. כמובן שהם לא שכחו וקפצו לביקור בישיבה, ללמוד ולהתוועד עם המפקדים. מחכים גם לביקור שלך, אל תגיד 'לא שמעתי, לא ידעתי'.

לקראת י"א ניסן חיילי הקעמפ קיבלו החלטות טובות רבות. חלק ניכר מהם היה קביעת חברותא עם אחד המפקדים בדבר מלכות, בשורת הגאולה ועוד. עדיין אין לך חברותא? למה אתה מחכה?

התוועדויות הכנה לקבוצה פ"ה החלו להיערך לתמימים שזוכים לספור את הימים לשנה המיוחדת. צוות הקעמפ לקח על עצמו את ארגון ההתוועדויות וההשקעה הרבה מורגשת היטב.

**החדשות
מהמשרד**
דברים שקורים מתחת לפני השטח

ד"ש

המפקד נחום גולדין מעיין בספרים לצורך הפלפול שכותב

המפקד דובעה דונה חקה באופן דלמעלה ממזידה והגבלה

המפקד מענודי גדסי מנגן בריקודים ב770

המפקד מענודי אוריאן בריקודי שמחה ב770

הסמג"ד אנוש אומר לחיים בריקודים

הסמג"ד ליפקה בסדר חסידות בוקר

כורה כמקדש

המפקד הרשליה גולדברג
מעמיק בסוגיא בגמרא

shroSS

המפקד מוטי גרזמן
משתתף בסדר השכם

המ"פ לוי סגל מכהן
יחי במנין של הרבי
מה"מ שליט"א

shroSS

המפקד ברליה דובוסקין
עובר על יומן מפורים
תשח"י

shroSS

המחט זכריה מתפלל
שחרית הרבי מה"מ
שליט"א

shroSS

המפ אובער גולדשטיין
מתפלל בדביקות במנין
הרבי מה"מ שליט"א

shroSS

אז מה הפנים..

היצעת?

על כל עלון של ממשיכים להילחם עובדים לערך חודש. יומיים לכתיבת ועריכת הכתבות, עשרים וחמשה ימים לעיצוב, יום להדפסה ויום לחלוקה.

המסיאה החוצסית:

עליך לקבל החלטה טובה לקראת י"א ניסן ולדווח למפקד!

תן כותרת:

החידה החוצסית:

למה המג"ד אריה לא הצליח
לצחוק ביום האחרון?

א. הוא שכח שזה היום האחרון.

ב. נתקע לו הפרצוף הקשוח.

ג. הוא תמיד רציני, לא משהו מיוחד.

ד. היה לו קשה להיפרד מהסיירת של

המפקדים ירדני ואנקווה.

הקונדיקענס

יש לי רעיון! נעשה תחרות ריצה, והמפקדים שינצחו יהיו איתנו בגדוד קב"ע.

אהה זה פשוט מאוד. מי לה' אלי! מי שרוצה להיות מפקד בגדוד שמ"ש שיבוא אליי בזריזות.

מפקדים יקרים! עוד חצי שעה החיילים כבר מגיעים לשטח ועדיין לא חילקנו את המפקדים לפי גדודים. יש למישהוא רעיון איך להתחלק?

אני מקווה שהמאמץ שלי לא יהיה לשווא!

נחבו אותכם משטיות. מי שרוצה להיות בגדוד קש"ת צריך להוכיח שהוא מוכן להתמסר לחיילים.

אנחנו הגענו ראשונים!

לא משנה לנו עם מי נהיה, העיקר זה שנהיה ביחד!

אני חושב שגדוד דק"ל זה הכי טוב. אולי נארגן קבוצה?

ראית אותם? תסתכל איזה צוות יש לגדוד שמ"ש, נראה לי אני גם מצטרף...

אני בטוח יתקבל לגדוד קש"ת.

העיקר הוא להמשיך להילחם עד להתגלותו המידית של הרבי שליט"א מה"מ.

מה אתה מסתכל? החיילים כבר התחילו לבוא, רץ לעזור.

אנחנו כבר החלטנו. משורד הפעילות השנה עם הצוות הכי מיוחד.

אבל לא משנה מי ינצח... אנחנו קעמפ אחד וכולנו מפקדים בשביל אותה מטרה!

וואי וואי, לא לה ציפית... סתם רצתי מהר כל התחרות.

ההגעים הגדולים

קמפ אורו של משיח תשפ"ה

היום השמיני

